

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15

гр. София, 03.01.2012 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в закрито заседание на 03.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **3161** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], пл. “България” № 1, ет.2 чрез изпълнителния директор Д. Б. С. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № 20001006367/17.12.2010 г., издаден от Д. Д. Д. – „старши инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място], в частта, потвърдена с решение № 524/23.03.2011 г. на директора на Дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП [населено място] относно установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.април 2010 г., м.май 2010 г. и м.юни 2010 г. общо в размер на 50 140.37 лв. по фактури, издадени от [фирма]. Поддържа, че с [фирма] имат сключени два договора от 08.02.2008г. и от 07.05.2009 г. с различен предмет. Оспорва изводите на ревизиращите органи за възникване на данъчно събитие съобразно чл.25, ал.6 ЗДДС, като поддържа, че и по двата договора е налице периодично и поетапно изпълнение по смисъла на чл.25, ал.4 ЗДДС, поради което данъчно събитие възниква на датата, на която плащане е дължимо. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт в обжалваната част, като му присъди на правените в производството разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки от 08.12.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Първоначално жалбата до съда е подадена срещу мълчаливо потвърден ревизионен акт по реда на чл.156, ал.5 ДОПК. В срока по чл.156, ал.6 вр. чр.146 ДОПК директорът на ДОУИ [населено място] е постановил решение № 524 от 23.03.2011 г., с което РА е отменен частично. Ето защо и на основание

чл.156, ал.1 ДОПК жалбата срещу отменената част на РА е недопустима. В същата част жалбата е недопустима и на основание чл.159, т.8 АПК вр. пар.2 от ДР на ДОПК с оглед заявеното с допълнение към жалба вх.№ 53-02-86 от 04.04.2011 г. оттегляне на жалбата в частта относно начисляване на лихва за забава върху невъзстановен в срок ДДС. На основание чл.253 ГПК следва частично да се отмени определението от 01.12.2011 г. за даване ход по същество на спора и в посочената част производството да бъде прекратено.

По изложените съображения АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2-ри състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ на основание чл.253 ГПК определение от 01.12.2011 г., с което е даден ход по същество на спора в частта относно оспорването на РЕВИЗИОНЕН АКТ № 20001006367/17.12.2010 г., касаеща лихви за забава върху невъзстановен в срок ДДС в размер на 232 941.81 лв. за периода 14.08.2010 г. до 26.01.2011 г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], пл. “България” № 1, ет.2 чрез изпълнителния директор Д. Б. С. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № 20001006367/17.12.2010 г., издаден от Д. Д. Д. – „старши инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място] в частта относно неначисляване лихви за забава върху невъзстановен в срок ДДС в размер на 232 941.81 лв. за периода 14.08.2010 г. до 26.01.2011 г. и

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7 дневен срок от съобщението до страните да постановяването му пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: